

Dosarul nr. 3-4883/2024

2-24130824-12-3-15112024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 octombrie 2025

mun.

Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani

în componență:

Președintele ședinței, judecător
Grefieri
Roșu

Rodica Nicula
Olga Sușchevici, Lilia Tașlîc, Ana

examinând în ședință încisă, acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Twin Fusion” împotriva Inspectoratului General pentru Migratie, terț **** cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ favorabil,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La 15 noiembrie 2024, SRL „Twin Fusion” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migratie, solicitând anularea deciziei nr. 5/1-2725 din 15 octombrie 2024 și deciziei nr. 7841 din 04 septembrie 2024, obligarea emiterii unei noi decizii cu privire la acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă cetățeanului *****.

În motivarea acțiunii a relatat că la data de 23 august 2024, SRL „Twin Fusion” a depus pachetul complet de documente pentru oferirea permisului de ședere a cetățeanului din Republica Federală Nigeria, *****.

La 6 septembrie 2024, reclamanta a primit decizia nr. 7841 din 04 septembrie 2024 a Inspectoratului General pentru Migratie, prin care s-a refuzat acordarea permisului de ședere pentru cetățeanul *****, în temeiul art. 34¹ alin. (1), lit. b) și art. 43³ alin. (1), lit. c) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010.

Nefiind de acord cu refuzul autorității, la 27 septembrie 2024, reclamanta a înaintat cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 7841 din 04 septembrie 2024 a Inspectoratului General pentru Migratiune cu reexaminarea cazului și oferirea permisului de ședere.

Astfel, la 22 octombrie 2024, reclamanta a recepționat răspunsul Inspectoratului General pentru Migratie nr. 5/1-2725 din 15 octombrie 2024 cu

privire la respingerea ca neîntemeiată a cererii prealabile din 27 septembrie 2024 depuse de SRL „Twin Fusion”, în privința decizie de refuz nr. 7841 din 04 septembrie 2024, în acordarea permisului de sedere cetățeanul ****.

Reclamanta a declarat că nu este de acord cu răspunsul și consideră că atât decizia nr. 7841 din 04 septembrie 2024, cât și răspunsul Inspectoratului General pentru Migratie nr. 5/1-2725 din 15 octombrie 2024 sunt neîntemeiate și ilegale, fiind emise cu încălcarea prevederilor legale, fapt pentru care a înaintat prezenta acțiune de contencios administrativ.

Analizând prevederile legii și motivele legale, reclamanta a constatat că decizia emisă este neîntemeiată, întrucât nu au fost probate condițiile legale invocate în temeiul refuzului.

Reclamanta a notat că potrivit art. 34¹ alin. (1) lit. b) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, refuzul se poate emite dacă străinul cade sub incidența condițiilor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b)-e) și g)-l) din aceeași lege.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1) al legii sus menționate, străinilor nu li se permite intrarea pe teritoriul Republicii Moldova dacă:

b) organizațiile internaționale al căror membru este Republica Moldova sau autoritățile publice care desfășoară activități de combatere a terorismului semnalează că aceștia finanțează, pregătesc, sprijină în orice mod sau comit acte de terorism;

c) există indicii că fac parte din grupuri criminale organizate cu caracter transnațional sau că sprijină în orice mod activitatea acestor grupuri;

d) există indicii să se presupună că au săvârșit sau că au participat la săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii ori a unor crime de război, ori a unor crime contra umanității, prevăzute în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

e) au prezentat informații false la perfectarea documentelor de intrare în Republica Moldova;

g) au săvârșit infracțiuni în perioada unor alte șederi în Republica Moldova ori în străinătate împotriva statului sau a unui cetățean al Republicii Moldova și au antecedente penale nestinse;

h) au introdus ori au încercat să introducă ilegal în Republica Moldova alți străini, ori sunt implicați în traficul de ființe umane;

i) au încălcă anterior, în mod nejustificat, scopul declarat la obținerea vizei sau la intrarea pe teritoriul Republicii Moldova;

j) anterior au fost îndepărtați de pe teritoriul țării și nu au restituit cheltuielile legate de îndepărarea lor,

k) au interdicție de intrare în Republica Moldova;

l) și-au epuizat durata de aflare sau de sedere pe teritoriul Republicii Moldova

acordată prin lege.

Reclamanta a reiterat că, în cazul cetățeanului *****, nu există indicii care să sugereze implicarea acestuia în acte teroriste, apartenența la grupuri criminale, participarea la infracțiuni împotriva păcii și omenirii, furnizarea de informații false, comiterea de infracțiuni, implicarea în trafic de persoane, încercarea de intrare ilegală în țară, încălcarea scopului declarat, interdicția de intrare, îndepărțarea anterioară din țară sau epuizarea duratei de ședere.

Ca urmare a analizei documentelor și a interviului realizat cu cetățeanul *****, nu a fost prezentat nicio dovadă că acesta s-ar încadra în vreuna dintre condițiile restrictive menționate. La dosar, toate documentele prezentate sunt autentice și conforme cu cerințele legale, iar cetățeanul nu are niciun istoric infracțional sau alte impedimente legale care să fie aplicabile conform articolului 8 din lege.

Potrivit art. 43³ alin. (1) lit. c) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, decizia de refuz privind acordarea sau prelungirea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă se emite în cazul în care documentele prezentate au fost întocmite cu abateri de la normele stabilite sau conțin date neautentice. Reclamanta a menționat că toate documentele necesare - inclusiv pașaportul, contractul de muncă, contractul de locațiu și fotografia - au fost prezentate în original și copie, respectând normele și cerințele legale în vigoare.

Inspectoratul nu a prezentat nicio dovadă concretă care să demonstreze că documentele ar fi fost întocmite cu abateri de la normele legale sau că ar conține date neautentice. De asemenea, în cadrul interviului a prezentat explicit că SRL „Twin Fusion” a fost înființată recent, la data de 7 august 2024, iar activitatea financiară urma să fie înregistrată după această dată, motiv din care, la momentul depunerii cererii, compania nu dispunea încă de tranzacții financiare relevante, însă a furnizat documente care atestă că SRL „Twin Fusion” este o societate activă și că desfășoară activități legale în cadrul parcului IT din Republica Moldova.

În lumina celor expuse, reclamanta consideră că decizia de refuz a Inspectoratului General pentru Migratie este neîntemeiată și că cetățeanul ***** îndeplinește toate condițiile necesare pentru acordarea permisului de ședere provizorie în scop de muncă.

Prin urmare, atât decizia, cât și răspunsul Inspectoratului General pentru Migratiune din 15 octombrie 2024 sunt lipsite de temei juridic și faptic, fiind emise cu încălcarea prevederilor legale. În acest caz, documentele depuse de către SRL „Twin Fusion” pentru cetățeanul ***** au fost complete și au fost prezentate în forma și la standardele cerute de legislația națională, fără nicio indicație că ar fi neautentice sau cu abateri. Mai mult, după ce a depus inițial cererea, autoritățile au solicitat și alte documente suplimentare, indicând, astfel, că documentația depusă

anterior era conformă, iar cerințele suplimentare nu erau impuse în mod expres de lege.

Potrivit art. 6, paragraful 1, al Convenției Europene pentru Drepturile Omului „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî [...] asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil [...].” Dreptul la un proces echitabil trebuie interpretat în lumina principiului preeminenței dreptului, care impune garantarea pentru justițiaabilitatea unui remediu judiciar efectiv care să le permită stabilirea drepturilor civile. Orice persoană are dreptul că pretențiile referitoare la drepturile și obligațiile sale civile să fie formulate în fața unui tribunal. În acest sens, articolul 6 garantează „dreptul la un tribunal”, în care dreptul de acces în special, adică dreptul de a iniția proceduri în fața tribunalelor în materie civilă, reprezintă un aspect particular (a se vedea Bîzdîga v. Republica Moldova, 17 octombrie 2023, § 38).

Astfel, dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1, trebuie interpretat în lumina principiului preeminentei dreptului, care presupune existența unei remedii judiciare efectiv apte să asigure revendicarea drepturilor civile (Beles și alții v. Republica Cehă, para. 49). Fiecare justițialabil are dreptul să prezinte în fața unei instanțe orice contestație referitoare la „drepturile și obligațiile sale cu caracter civil”. Astfel, art. 6 § 1 consacră „dreptul la instanță”, între care dreptul de acces, și anume dreptul de a sesiza instanța în materie civilă (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 36).

Totodată, la 27 decembrie 2024, SRL „Twin Fusion” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrăție, solicitând anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrăție nr. 7841 din 04 septembrie 2024, anularea răspunsului Inspectoratului General pentru Migrăție nr. 5/14-10149 din 22 noiembrie 2024, ca fiind neîntemeiate și nefondate, emise cu încălcarea legislației în vigoare și emiterea unei noi decizii cu privire la acordarea dreptului de sedere provizorie în scop de muncă cetățeanului ****.

În motivarea acțiunii, suplimentare, a relatat că la data de 04 decembrie 2024, reclamanta a recepționat răspunsul Inspectoratului General pentru Migrăție nr. 5/14-10149 din 22 noiembrie 2024 cu privire la respingerea ca neîntemeiată a cererii prealabile din 27 septembrie 2024 depuse de SRL „Twin Fusion” în privința deciziei de refuz nr. 7841 în acordarea permisului de sedere pentru cetățeanul *****.

A declarat că nu este de acord cu răspunsul și consideră că atât decizia nr. 7841 din 04 septembrie 2024, cât și răspunsul Inspectoratului General pentru Migrăție nr. 5/14-10149 din 22 noiembrie 2024 sunt neîntemeiate și ilegale, fiind emise cu încălcarea prevederilor legale.

Reclamanta a remarcat că Inspectoratul General pentru Migrăție a menționat

că unul din motivele refuzului a fost prezumția că beneficiarul solicitant compania SRL „Twin Fusion” nu a îndeplinit procedurile naționale de anunțare și înregistrare de muncă vacanță, depunerea formularului fiind doar o procedură formală.

Cu acest argument, reclamanta nu este de acord, deoarece Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, prevede în mod expres că beneficiarul solicitant poate cere acordarea dreptului de sedere provizorie în scop de muncă, asumându-și angajamentele și declarând pe propria răspundere că: a) a îndeplinit procedurile naționale de anunțare și de înregistrare a locurilor de muncă vacante, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 43⁶, 43⁸ și 43¹⁰-43¹², inclusiv atunci când sunt angajate persoane cu funcții de conducere sau specialiști din domeniul tehnologiei informației, străini ce desfășoară activități didactice ori activități în domeniul culturii, sănătății și sportului.

Prin urmare, compania SRL „Twin Fusion”, la momentul depunerii actelor, a îndeplinit cerințele legale.

Deducerile Inspectoratului General pentru Migrăție, potrivit cărora formularul depus la ANOFM la data de 22 august 2024 ar fi unul formal, sunt irelevante și lipsite de fundament probatoriu. Formularul a fost completat, verificat de ANOFM și înregistrat conform legislației în vigoare, ori, dacă ar fi fost doar un act formal, acesta nu ar fi trecut de etapa înregistrării la ANOFM.

Mai mult, reclamanta a subliniat că Inspectoratul General pentru Migrăție aplică o practică neuniformă în ceea ce privește înregistrarea locurilor de muncă vacante pe piața locală. În practică, există cazuri în care persoane au obținut permisul de sedere, chiar dacă locurile vacante au fost anunțate pe platforme precum rabota.md sau delucru.md.

Astfel, temeiul invocat de Inspectoratul General pentru Migrăție referitor la nerespectarea procedurii de anunțare a postului vacant, prin depunerea unui formular, nu poate fi considerat legal. O asemenea interpretare a actelor oficiale depuse în conformitate cu normele legale afectează aplicarea corectă a legii. În plus, această argumentare, în absența unor probe sau constatări clare, limitează în mod nejustificat dreptul angajatorilor de a oferi locuri de muncă.

Ca urmare a analizei documentelor și a interviului realizat cu cetățeanul *****, nu a fost prezentat nicio dovadă că acesta s-ar încadra în vreuna dintre condițiile restrictive menționate. La dosar, toate documentele prezentate sunt autentice și conforme cu cerințele legale, iar cetățeanul nu are niciun istoric infracțional sau alte impedimente legale care să fie aplicabile conform articolului 43¹ din Lege.

Prin încheierea din 26 martie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a dispus conexarea cauzei de contencios administrativ înaintată de SRL „Twin Fusion” împotriva Inspectoratului General pentru Migrăție cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile (dosar nr. 3-4883/2024), cu cauza

în contencios administrativ înaintată de SRL „Twin Fusion” împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil (dosar nr. 3-5220/2024), pentru a fi examinate într-o singură procedură, atribuindu-i-se numărul manual 3-4883/2024.

Argumentele autorității publice pârâte:

La 16 ianuarie 2025, reprezentantul autorității publice pârâte Inspectoratul General pentru Migrație a depus referința.

În susținerea argumentelor, a comunicat că în cadrul Serviciului juridic al DR Centru a IGM, a fost examinată cererea prealabilă nr. E-852/24 din 27 septembrie 2024, potrivit căreia administratorul SRL „Twin Fusion”, cu adresa juridică mun. Chișinău, str. Milano 40b, a solicitat reexaminarea deciziei nr. 7841 emisă la 04 septembrie 2024 de către DR Centru a IGM, cu privire la refuzul acordării dreptului de ședere provizorie în scop de muncă pentru cetățeanul din Republica Federală Nigeria, *****, născut la 10 octombrie 1993, ultimul urmând să fie angajat în calitate de operator vânzări prin telefon, în cadrul companiei menționate supra, pentru o perioadă de 1 ani, cu un salariu lunar în mărime de 13 700 de lei.

În cadrul examinării cererii prealabile cu nr. E-852/24 din 27 septembrie 2024, a fost chestionat la 03 octombrie 2024, avocatul Andrian Vescu, împuernicit prin procura companiei SRL „Twin Fusion” din 22 august 2024, care a comunicat că ***** a activat anterior la SRL „Kivork”, care este un partener de afaceri al SRL „Twin Fusion”, de unde a și fost recrutat străinul vizat.

Totodată, în cadrul verificărilor datelor FISC, totalul pe darea de seamă IPC21, c/f: ***** din 04 septembrie 2024, beneficiarul solicitant SRL „Twin Fusion”, IDNO *****, nu a desfășurat activitate economică.

În contextul celor relatate supra și conducându-se de prevederile alin. (1) art. 43¹ al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, în Republica Moldova imigrarea în scop de muncă a străinilor se efectuează în funcție de necesitățile economiei naționale în forță de muncă calificată în cazul în care ocuparea locurilor de muncă vacante nu poate fi asigurată cu resurse umane autohtone, în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu ale altor acte normative ce reglementează migrația de muncă, precum și cu ale tratatelor internaționale din domeniul la care Republica Moldova este parte.

La fel, în conformitate cu prevederile lit. b), c), alin. (7) art. 43¹ al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, beneficiarul solicitant poate cere acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă prin asumarea angajamentelor și declarând pe propria răspundere că: b) calificarea străinului corespunde specificului profesiei și funcției pentru care urmează a fi angajat; c) străinul deține asigurare medicală valabilă pe teritoriul Republicii Moldova.

Totodată, conform lit. f) alin. (2) art. 43² al legii prenotate, pentru acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă, beneficiarul solicitant depune la ghișeul unic: f) actele care justifică scopul pentru care se solicită dreptul de ședere.

Este de menționat că, conform Hotărârii Guvernului nr. 115/2018, cu privire la aprobarea Listei ocupățiilor prioritare, pozițiile de muncă în care urmează să fie angajat străinul „operator vânzări prin telefon” (cod ocupație 333011), nu se regăsește în lista ocupățiilor prioritare, fiind neglijate condițiile alin. (1) și (2) art. 43¹ al Legii nr. 200/2010.

Reiesind din cele constatare, precum și a faptului că în cazul cetățeanului Nigeriei, *****, nu sunt îndeplinite condițiile generale și speciale prevăzute de art. 43¹, art. 43² alin. (2) art. 84¹ și în temeiul prevederilor lit. b) alin. (1) art. 34¹ lit. c) art. 43³ ale Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, a fost emisă decizia nr. 7841 din 04 septembrie 2024, privind refuzul acordării dreptului de ședere provizorie în scop de muncă.

Ca urmare a celor examineate în cadrul cererii prealabile conform prevederilor art. 167 alin. (2) al Codului administrativ, la 25 iulie 2024, a fost emisă încheierea prin care a fost respinsă cererea prealabilă nr. E-852/24 din 27 septembrie 2024, fiind ca neîntemeiată. Despre decizia primită a fost informat solicitantul, iar dosarul administrativ cu toate actele acumulate a fost expediat în adresa Direcției juridice a IGM al MAI, pentru adoptarea deciziei definitive.

În rezultatul verificării legalității actului administrativ sus menționat, prin prisma art. 168 din Codul administrativ, autoritatea publică ierarhic superioară Direcția juridică a IGM, a stabilit lipsa viciilor care duc la nulitatea acestuia, respectiv, cererea prealabilă a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Direcția regională Centru a IGM consideră ca emiterea deciziei nr. 7841 din 04 septembrie 2024 este legală și întemeiată juridic, iar în cererea de chemare în judecată, de către reclamant nu au fost invocate motive verosimile și întemeiate, ce ar servi temei pentru anularea deciziei vizate.

Ținând cont de cele expuse mai sus și în baza art. 224 alin. (1) lit. f) al Codului administram, reprezentantul autorității publice părâte a solicitat respingerea acțiunii reclamantului ca fiind neîntemeiată.

Opinia terțului:

Prin încheiere protocolară a ședinței de judecată din data de 26 martie 2025 s-a dispus, în conformitate cu art. 205 Cod administrativ, atragerea în proces, în calitate de terț a lui *****.

Din partea terțului a parvenit referința prin care a menționat că SRL „Twin-Fusion” a depus o cerere privind acordarea dreptului de ședere provizoriu pe teritoriul Republicii Moldova, în scop de muncă, pentru cet. *****, în temeiul unui contract individual de muncă valabil, cu respectarea art. 43² din Legea privind

regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010.

Pe tot parcursul procedurii administrative, persoana terță a dat dovadă de comportament ireproșabil și colaborare deplină cu autoritățile statului, s-a prezentat la toate interviurile și solicitările oficiale, a furnizat în termen documentația justificativă cerută de autoritatea competentă și nu a fost implicat în fapte contravenționale sau penale, iar scopul șederii a fost real, legal și verificabil.

Cu toate acestea, autoritatea administrativă a emis un refuz de acordare a permisului de ședere în scop de muncă, în lipsa unei motivări suficiente și fără a efectua o analiza individualizată a situației persoanei terțe.

Străinul în cauză deținea deja un permis de ședere valabil în scop de studii, fiind înmatriculat și ulterior absolvind cu succes, având o medie înaltă, studiile universitare în cadrul Universității Americane din Moldova (UAM) - instituție de învățământ superior recunoscută de statul Republica Moldova. Această etapă a șederii sale în Republica Moldova a fost legală și justificată prin interese academice, contribuind la formarea sa profesională în domeniul economico-juridic.

Ulterior finalizării studiilor, persoana vizată și-a exprimat, în mod firesc, intenția de a se integra pe piața muncii din Republica Moldova, într-un domeniu corespunzător pregătirii sale, solicitând acordarea unui nou permis de ședere - de această dată, în scop de muncă.

Reprezentantul terțului, cu referire la aplicarea normelor materiale, a notat că în temeiul art. 43² din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, prelungirea dreptului de ședere este permisă dacă sunt întrunite condițiile legale, nu există motive de ordine publică, securitate națională sau sănătate publică care să justifice refuzul.

În fapt, nu au fost identificate niciună riscuri sau motive, iar persoana terță a demonstrat îndeplinirea cumulativă a tuturor cerințelor legale.

Având în vedere că, în speță, nu se regăsește niciuna dintre situațiile restrictive prevăzute expres și limitativ la art. 34¹ alin. (1) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, decizia de refuz emisă de autoritatea competentă se dovedește a fi ilegală. Aceasta nu este susținută nici de un temei juridic valabil, nici de probe sau fapte obiective care să justifice aplicarea unei măsuri restrictive.

Mai mult, actul administrativ contestat a fost emis fără o analiza individualizată a situației concrete a cet. *****, fără a lua în considerare conduită sa legală, cooperarea deplină cu autoritatea și lipsa oricărui risc în adresa ordinii publice sau securității statului. O astfel de abordare excesiv formalistă și rigidă contravine principiilor fundamentale ale dreptului administrativ, în special celor privind imparțialitatea, proporționalitatea și dreptul la muncă în exercitarea atribuțiilor autorităților publice. Aceste principii sunt consacrate atât de cadrul normativ intern - inclusiv Codul administrativ al Republicii Moldova, cât și de

standardele internaționale aplicabile.

Într-un stat de drept, fiecare măsură administrativă trebuie să fie justificată, echilibrată și proporțională cu scopul urmărit. Refuzul autorității de a prelungi dreptul de ședere, în lipsa unei justificări temeinice, nu numai că se abate de la aceste exigențe, dar produce efecte vădită disproporționate asupra situației unei persoane care a respectat cadrul legal, afectându-i în mod direct dreptul la muncă.

Potrivit art. 34¹ alin. (2) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, autoritatea competență pentru străini are obligația legală de a comunica în scris solicitantului decizia de refuz privind accordarea sau prelungirea dreptului de ședere provizorie în Republica Moldova, în termen de 3 zile lucrătoare de la emiterea acesteia, indicând expres motivele care au stat la baza deciziei. Această obligație nu este una formală, ci constituie o garanție procedurală esențială, care permite solicitantului să înțeleagă raționamentul autorității, să își exercite dreptul la apărare și să conteste decizia în mod efectiv.

Lipsa unei justificări reale, clare și individualizate nu doar că încalcă cerința imperativă de motivare prevăzută de lege, dar echivalează cu o încălcarea principiilor fundamentale ale transparentei administrative și accesului efectiv la justiție. În contextul în care persoana terță a respectat toate obligațiile legale, nu se justifică aplicarea unei măsuri restrictive fără o motivare concretă, fapt ce afectează, în mod direct, dreptul său de a cunoaște temeiurile reale ale refuzului și de a-și apăra poziția în fața instanței de judecată.

Reprezentantul terțului a invocat că Inspectoratul nu a prezentat nicio dovadă concretă care să demonstreze că documentele ar fi fost întocmite cu abateri de la normele legale sau că ar conține date neautentice. De asemenea, în cadrul interviului a prezentat explicit că SRL „Twin Fusion” a fost înființată recent, la data de 7 august 2024, iar activitatea financiară urma să fie înregistrată după această dată. Din acest motiv, la momentul depunerii cererii, compania nu dispunea încă de tranzacții financiare relevante, însă a furnizat documente care atestă că SRL „Twin Fusion” este o societate activă și că desfășoară activități legale în cadrul parcului IT din Republica Moldova.

Refuzul autorității competente de a acorda permisul de ședere în scop de muncă unei persoane străine angajate în baza unui contract individual de muncă legal echivalează cu o îngrădire directă a unor drepturi fundamentale consacrate expres de art. 5 din Codul muncii.

Astfel, prin această măsură administrativă, au fost încălcate următoarele principii prevăzute în mod expres la alin. (1) al articolului menționat:

lit. a) - libertatea muncii, incluzând dreptul la muncă liber aleasă sau acceptată, dreptul disponerii de capacitatele sale de muncă, dreptul alegerii profesiei și ocupației persoanei terțe i-a fost restrâns în mod nejustificat dreptul de

a presta munca aleasă în mod liber și de a dispune de capacitatele proprii de muncă, deși aceasta era deja angajată legal în Republica Moldova;

lit. e) - egalitatea în drepturi și în posibilități a salariaților; și

lit. f¹) - remunerarea egală pentru o munca egală sau pentru o munca de valoare egală; - prin aplicarea unui regim diferențiat persoanei străine aflate în aceeași situație juridică cu salariații autohtoni, autoritatea a afectat dreptul la tratament egal și la remunerare echitabilă pentru o munca de valoare egală.

Potrivit art. 6 din Codul muncii, orice persoană are dreptul la munca și este liberă în alegerea locului de munca. Persoana terță a solicitat acordarea unui permis de sedere în scop de munca, în temeiul unui contract individual de munca valabil, încheiat cu SRL „Twin Fusion”, în baza căruia își va desfășura legal activitatea profesională. Refuzul autorității de a acorda acest permis a avut ca efect direct imposibilitatea continuării activității sale în condiții legale, ceea ce constituie o ingerință nejustificată în exercitarea dreptului său la munca - drept fundamental consacrat de art. 43 din Constituția Republicii Moldova și protejat de cadrul juridic intern și internațional aplicabil.

Dreptul la munca este direct legat de dreptul la un trai decent, ambele fiind valori fundamentale protejate de Constituția Republicii Moldova și de normele internaționale. În cazul de fată, cetățeanul ***** dorește să își asigure existența prin exercitarea unei activități profesionale legale, în baza unui contract individual de munca valabil. O astfel de măsură are un caracter disproportional și profund inechitabil în raport cu situația de fapt și drept a persoanei terțe în cauză.

Refuzul prelungirii șederii, în lipsa unui temei solid, reprezintă o ingerință disproportională în dreptul la viață privată și familială, garantat de art. 8 CEDO.

Reprezentantul terțului a evidențiat jurisprudența CEDO relevantă, și anume Boultif v. Switzerland, Uner v. Netherlands, Jeunesse v. The Netherlands, Khan v. Germany (2021).

CEDO a reiterat că deciziile privind șederea unui străin trebuie să fie individualizate, ținând cont de:

- a) durata șederii în statul gazdă;
- b) integrarea în societate;
- c) lipsa oricărui pericol real la adresa securității naționale sau ordinii publice;
- d) comportamentul colaborativ și respectarea legislației.

Codul European al Bunei Conduite Administrative, prevede clar faptul că, Administrația publică are obligația să acționeze cu bună-credință, transparentă, loialitate și echilibru, asigurând respectarea drepturilor individuale ale persoanei - inclusiv ale străinilor aflați în proceduri administrative.

Cu referire la Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, reprezentantul terțului a opinat că articolul 15 reflectă dreptul fundamental al fiecărei persoane de a munci și de a-și alege în mod liber ocupația. Acesta

garantează cetățenilor Uniunii Europene libertatea de a căuta un loc de muncă, de a desfășura activități profesionale și de a presta servicii în orice stat membru, fără discriminare. Totodată, prevede că cetățenii țărilor terțe, autorizați să muncească în UE, beneficiază de condiții de muncă echivalente cu cele acordate cetățenilor europeni, asigurându-se astfel un tratament egal în ceea ce privește drepturile profesionale.

Art. 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, impune obligația statului de a garanta cetățenilor și străinilor accesul la informații clare și accesibile despre drepturile și obligațiile lor.

Potrivit art. 54 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, orice restrângere a drepturilor trebuie să fie proporțională și justificată, ceea ce în cauză lipsește.

Conform art. 34¹ alin. (1), 43 din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, art. 5, 6 și 82 din Codul muncii, art. 15 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, precum și în temeiul art. 23 alin. (2), 43, 54 alin. (2) din Constituție, reprezentantul terțului a solicitat admiterea referinței și anularea deciziei nr. 5/1-2725 din 15 octombrie 2024.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei SRL „Twin Fusion”, avocatul Andrian Vescu, a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată și anularea deciziei nr. 7841 din 04 septembrie 2024, anularea răspunsului nr. 5/14-10149 din 22 noiembrie 2024 și a răspunsului nr. 5/1-2725 din 15 octombrie 2024 ale Inspectoratului General pentru Migrație și obligarea părătului la emiterea unei noi decizii cu privire la acordarea dreptului de sedere provizorie în scop de muncă cetățeanului *****.

Reprezentantul autorității publice părâte Inspectoratul General pentru Migrație a solicitat respingerea acțiunii reclamantului ca fiind neîntemeiată.

Terțul ***** a solicitat acordarea dreptului de sedere provizorie în scop de studii și muncă.

Reprezentantul terțului, avocatul stagiar Pavel Covali, a solicitat anularea deciziei nr. 7841 din 04 septembrie 2024 și a răspunsului nr. 5/1-2725 din 15 octombrie 2024.

Audiind opiniile participanților prezenți la proces, analizând argumentele expuse în cererile de chemare în judecată și în referințe, studiind înscrisurile anexate la dosarul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea este admisibilă, dar neîntemeiată.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă

sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între partii s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără imputerniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanță de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ: I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului; II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ IV. respectarea procedurii prealabile; V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii; VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și esența revindecărilor formulate, se atestă că SRL „Twin Fusion” își exprimă dezacordul cu deciziile nr. 7841 din 04 septembrie 2024, nr. 5/1-2725 din 15 octombrie 2024, și răspunsul nr. 5/14-10149 din 22 noiembrie 2024 emise de Inspectoratul General pentru Migrație, solicitând anularea acestora și obligarea părțitului la emiterea unei noi decizii cu privire la acordarea dreptului de sedere provizorie în scop de muncă cetățeanului *****.

Astfel, reclamanta a formulat o acțiune în obligare.

Materialele cauzei denotă faptul că SRL „Twin Fusion”, la 23 august 2024 a depus la Inspectoratul General pentru Migrație, demers prin care a solicitat acordarea dreptului de sedere provizorie în scop de muncă cet. *****.

La 04 septembrie 2024, de către Direcția regională Centru a Inspectoratului

General pentru Migrație al MAI, a fost emisă decizia nr. 7841, prin care, urmare a examinării demersului SRL „Twin Fusion”, prin care se solicită acordarea dreptului de ședere provizorie pentru muncă, în temeiul art. 34¹ alin. (1) lit. b), art. 43³ alin. (1) lit. c) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010 (f.d.10).

Nefiind de acord cu decizia nr. 7841 din 04 septembrie 2024, SRL „Twin Fusion”, la 27 septembrie 2024 a înregistrat cererea prealabilă nr. E-852/24 privind reexaminarea cazului de oferire a permisului de ședere cet. *****.

Direcția regională Centru a IGM, prin răspunsul nr. 5/1-2725 din 15 octombrie 2024 a stabilit că careva abateri de la procedură sau temeuri de a modifica decizia nr. 7841 din 04 septembrie 2024 nu au fost identificate, totodată dosarul administrativ a fost transmis către Direcția juridică a Inspectoratului General pentru Migrație, pentru emiterea deciziei definitive la cererea prealabilă.

Nefiind de acord cu decizia nr. 7841 din 04 septembrie 2024 și răspunsul nr. 5/1-2725 din 15 octombrie 2024, la 15 octombrie 2024, reclamanta s-a adresat cu acțiune în instanță de judecată.

De asemenea, nefiind de acord cu răspunsul nr. 5/14-10149 din 22 noiembrie 2024, la 27 decembrie 2024, reclamanta s-a adresat cu acțiune în instanță de judecată.

În privința primei condiții de admisibilitate se atestă că, decizia contestată, în sensul prevederilor art. 10 și 11 al Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul, pretinde că prin acesta i-a fost încălcăt dreptul de a beneficia de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediuului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform prevederilor art. 34¹ alin. (3) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, decizia de refuz privind acordarea sau prelungirea dreptului de ședere provizorie în Republica Moldova poate fi contestată în modul stabilit de Codul administrativ.

Conform art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de

prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorrect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

În acest sens, instanța de judecată constată că la caz, procedura prealabilă a fost efectuată, iar reclamantul, a respectat procedura de contestare a deciziei Inspectoratului General pentru Migratie.

Tinând cont de prevederile enunțate, raportate la circumstanțele constatație, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a termenului de depunere a acțiunii.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În sensul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu art. 39 alin. (1) Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngăduit.

Alin. (2) al aceluiași articol, statuează că orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată conchide în privința netemeiniciei acțiunii, din următoarele considerente.

Art. 5 și art. 6 din Codul administrativ statuează că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea. Procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

Instanța de judecată constatată că SRL „Twin Fusion”, la 23 august 2024 a depus la Inspectoratul General pentru Migrație, demers prin care a solicitat acordarea dreptului de sedere provizorie în scop de muncă cet. *****.

Prin încheierea din 04 septembrie 2024 privind examinarea cererii de acordare a dreptului de sedere provizorie în scop de muncă, inspectorul principal din cadrul DR Centru, examinând demersul nr. 5704 din 23 august 2024 al SRL „Twin Fusion”, a propus de a refuza acordarea dreptului de sedere provizorie în scop de muncă cetățeanului Nigeriei, *****.

Astfel, la 04 septembrie 2024, de către Direcția regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, a fost emisă decizia nr. 7841, prin care, în temeiul art. 34¹ alin. (1) lit. b), art. 43³ alin. (1) lit. c) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010 și demersului SRL „Twin Fusion”, de refuz a dreptului de sedere provizorie pentru muncă în Republica Moldova.

Nefind de acord cu decizia nr. 7841 din 04 septembrie 2024, SRL „Twin Fusion”, la 27 septembrie 2024 a înregistrat cererea prealabilă nr. E-852/24 privind reexaminarea cazului de oferire a permisului de sedere cet. din Republica Federală Nigeria, ***** , anularea deciziei nr. 7841 și emiterea unei noi decizii cu privire la acordarea dreptului de sedere provizorie pentru muncă cet. *****.

Prin încheierea din 11 octombrie 2024 cu privire la examinarea cererii prealabile nr. E-852/24, inspectorul superior din cadrul DR Centru, coordonând cu șef Serviciului juridic al DR Centru a IGM, a propus de respins cererea prealabilă nr. E-852/24 din 27 septembrie 2024.

Prin răspunsul nr. 5/1-2725 din 15 octombrie 2024, Direcția regională Centru a IGM a stabilit că careva abateri de la procedură sau temeuri de a modifica decizia nr. 7841 din 04 septembrie 2024 nu au fost identificate, totodată, dosarul administrativ a fost transmis către Direcția juridică a Inspectoratului General pentru Migrație, pentru emiterea deciziei definitive la cererea prealabilă.

Astfel, Inspectoratul General pentru Migrație a emis răspunsul nr. 5/14-10149 la data de 22 noiembrie 2024, de respingere a cererii prealabile, ca fiind neîntemeiată.

Reclamanta SRL „Twin Fusion” și-a exprimat dezacordul cu decizia nr. 7841 din 04 septembrie 2024, răspunsul nr. 5/1-2725 din 15 octombrie 2024 și răspunsul nr. 5/14-10149 din 22 noiembrie 2024, adresându-se în instanța de judecată.

În conformitate cu art. 189 din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate întâmpina o acțiune în contencios administrativ.

O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În cazurile prevăzute de lege, precum și în scopul revendicării drepturilor ce reies dintr-un contract administrativ, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată și de autoritatea publică.

În sensul art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își intemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În baza art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumute în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În conformitate cu art. 31 alin. (1) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, dreptul de sedere provizorie în Republica Moldova se acordă în baza vizei de lungă sedere, la solicitarea străinului, în scopul pentru care a fost eliberată în condițiile art. 19, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 36¹, 42¹, 42², 87 și cap. IV¹.

Aliniatul (2) al aceluiași articol statuează că dreptul de sedere provizorie poate fi acordat:

- a) pentru imigrare la muncă;
- b) pentru studii;
- c) pentru reîntregirea familiei;
- d) pentru activități umanitare, de voluntariat sau religioase;
- e) pentru tratament medical de lungă durată, balneosanatorial și de recuperare;
- e¹) pentru protecția victimelor traficului de ființe umane;
- e²) pentru protecția victimei violenței în familie;
- f) pentru alte scopuri, neprevăzute de prezenta lege, în cazul în care prezența străinului nu contravine legislației Republicii Moldova sau activitatea lui pe teritoriul Republicii Moldova este necesară în interes public sau de securitate națională. Pentru astfel de situații, cererile de acordare/prelungire a dreptului de sedere provizorie vor fi examineate de către Comisia specială, prevăzută la art. 43;
 - f¹) pentru activități în domeniul tehnologiei informației;
 - g) investitorilor străini;
 - h) persoanelor cu funcții de conducere;
 - i) specialiștilor;
 - j) stagiarilor absolvenți de studii superioare;
 - k) nomazilor digitali.

Mai mult, alin. (3) al aceluiași articol, prevede că străinul depune personal cererea la ghișeul unic al autorității competente pentru străini, în condițiile prezentei legi.

Conform art. 32 din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, (1) pentru acordarea dreptului de ședere provizorie, străinul trebuie să depună la autoritatea competentă pentru străini o cerere în acest sens cu cel puțin 30 de zile calendaristice, iar cetățenii Uniunii Europene – cu cel puțin 15 zile calendaristice, înainte de expirarea termenului pentru care li s-a acordat dreptul de aflare.

(2) Cererea de acordare a dreptului de ședere provizorie va fi însoțită de următoarele acte:

a) pașaportul național în original și în copie, în al cărui temei străinul a intrat pe teritoriul Republicii Moldova;

b) actul ce atestă dreptul de proprietate sau de folosință asupra locuinței de pe teritoriul Republicii Moldova;

c) dovada asigurării medicale și a mijloacelor de întreținere;

d) actele de stare civilă în original și în copii;

e) certificatul de cazier judiciar sau un alt document cu aceeași valoare juridică, tradus și legalizat/apostilat de autoritățile statului a cărui cetățenie străinul o deține. În cazul în care străinul are o ședere legală de cel puțin doi ani într-o altă țară decât țara a cărei cetățenie o deține, acesta urmează să prezinte certificatul de cazier judiciar sau un alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile statului de reședință, tradus și legalizat/apostilat, precum și documentul ce confirmă dreptul de ședere.

(2¹) Cererea de acordare a dreptului de ședere provizorie pentru cetățenii Uniunii Europene este însoțită de următoarele acte:

a) actul de identitate național în original și copie, în al cărui temei cetățeanul Uniunii Europene a intrat pe teritoriul Republicii Moldova;

b) actul ce atestă dreptul de proprietate sau de folosință asupra locuinței de pe teritoriul Republicii Moldova;

c) actele de stare civilă în original și în copii;

d) certificatul de cazier judiciar sau un alt document cu aceeași valoare juridică. În cazul în care cetățeanul Uniunii Europene are o ședere legală de cel puțin doi ani într-o altă țară decât țara a cărei cetățenie o deține, acesta urmează să prezinte certificatul de cazier judiciar eliberat de autoritățile statului de reședință, precum și documentul ce confirmă dreptul de ședere.

(2²) Dacă în certificatul de cazier judiciar nu este indicat termenul de valabilitate, acesta se consideră valabil pentru o perioadă de 6 luni de la data eliberării.

(2³) Cererea de acordare a dreptului de ședere provizorie, împreună cu

documentele prevăzute de prezenta lege, se depune la ghișeul unic al autorității competente pentru străini după cum urmează:

a) pe suport de hârtie, personal de către străinul solicitant sau de către reprezentantul acestuia care acționează în baza împuternicirilor de reprezentare acordate de către solicitant cu aplicarea semnăturii electronice prin utilizarea Sistemului informațional automatizat „Registrul împuternicirilor de reprezentare în baza semnăturii electronice (MPower)”; sau

b) în format electronic, fiind transmisă autorității competente pentru străini în formă de document electronic, semnată cu semnătura electronică calificată, eliberată în condițiile legii.

(3) Termenul de examinare a cererii de acordare/prelungire a dreptului de ședere provizorie poate fi prelungit prin depunerea unei cereri, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de expirarea termenului de examinare a cererii de acordare/prelungire a dreptului de ședere provizorie, în care străinul indică motive justificate, necesare pentru emiterea deciziei de prelungire a termenului de examinare. Cererile de prelungire a termenului de examinare a cererii de acordare/prelungire a dreptului de ședere provizorie se soluționează în modul stabilit la art. 9-11 și 60-64 din Codul administrativ.

(3¹) Cererile de acordare a dreptului de ședere provizorie pot fi examineate și în regim de urgență, în termen de 10 zile calendaristice.

(3²) Cererile de acordare a dreptului de ședere provizorie pentru cetățenii Uniunii Europene se examinează în termen de 15 zile calendaristice. Autoritatea competență pentru străini emite o decizie de acordare a dreptului de ședere provizorie sau de refuz privind acordarea acestuia pentru cetățenii Uniunii Europene.

(4) În funcție de motivul solicitării, dreptul de ședere provizorie poate fi acordat pentru o perioadă de până la 5 ani, iar în cazurile prevăzute de lege, și pentru o altă perioadă.

(4¹) În funcție de motivul solicitării, dreptul de ședere provizorie pentru cetățenii Uniunii Europene poate fi acordat pentru o perioadă de 5 ani, în cazul în care se solicită argumentat acest termen. În lipsa solicitării respective, dreptul de ședere provizorie se acordă în condițiile prezentei legi.

În temeiul art. 34¹ alin. (1) lit. b) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, decizia de refuz privind acordarea sau prelungirea dreptului de ședere provizorie se emite în cazul în care străinul cade sub incidența uneia dintre condițiile prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b)-e) și g)-l).

Articolul 8 din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, prevede că (1) străinilor nu li se permite intrarea pe teritoriul Republicii Moldova dacă:

b) organizațiile internaționale al căror membru este Republica Moldova sau autoritățile publice care desfășoară activități de combatere a terorismului semnalează că aceștia finanțează, pregătesc, sprijină în orice mod sau comit acte de terorism;

c) există indicii că fac parte din grupuri criminale organizate cu caracter transnațional sau că sprijină în orice mod activitatea acestor grupuri;

d) există indicii să se presupună că au săvârșit sau că au participat la săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii ori a unor crime de război, ori a unor crime contra umanității, prevăzute în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

e) au prezentat informații false la perfectarea documentelor de intrare în Republica Moldova, dar și

g) au săvârșit infracțiuni în perioada unor alte șederi în Republica Moldova ori în străinătate împotriva statului sau a unui cetățean al Republicii Moldova și au antecedente penale nestinse;

h) au introdus ori au încercat să introducă ilegal în Republica Moldova alți străini, ori sunt implicați în traficul de ființe umane;

i) au încălcăt anterior, în mod nejustificat, scopul declarat la obținerea vizei sau la intrarea pe teritoriul Republicii Moldova;

j) anterior au fost îndepărtați de pe teritoriul țării și nu au restituit cheltuielile legate de îndepărarea lor;

k) au interdicție de intrare în Republica Moldova;

l) și-au epuizat durata de aflare sau de ședere pe teritoriul Republicii Moldova acordată prin lege.

În corespondere cu art. 43¹ alin. (1) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, (1) în Republica Moldova imigrarea în scop de muncă a străinilor se efectuează în funcție de necesitățile economiei naționale în forță de muncă calificată în cazul în care ocuparea locurilor de muncă vacante nu poate fi asigurată cu resurse umane autohtone, în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu ale altor acte normative ce reglementează migrația de muncă, precum și cu ale tratatelor internaționale din domeniul la care Republica Moldova este parte.

Alineatul (7) al aceluiași articol statuează că beneficiarul solicitant poate cere acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă prin asumarea angajamentelor și declarând pe propria răspundere că:

a) a îndeplinit procedurile naționale de anunțare și de înregistrare a locurilor de muncă vacante, cu excepția cazurilor prevăzute la art.43⁶, 43⁸ și 43¹⁰– 43¹², cu excepția cazurilor când sunt angajate persoane cu funcții de conducere din cadrul unui beneficiar solicitant cu activități în domeniul tehnologiei informației, specialiști din domeniul tehnologiei informației, străini care desfășoară activități

didactice sau activități în domeniile culturii, sănătății și sportului și

d) va respecta angajamentele contractuale salariale și va efectua transferurile sociale și medicale pentru străinul respectiv.

În acord cu art. 43² alin. (2) lit. f) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, pentru acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă, beneficiarul solicitant depune la ghișeul unic actele care justifică scopul pentru care se solicită dreptul de ședere.

Iar în corespundere cu art. 43³ alin. (1) lit. c) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, decizia de refuz privind acordarea sau prelungirea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă se emite în cazul în care documentele prezentate au fost întocmite cu abateri de la normele stabilite sau conțin date neautentice.

Verificând legalitatea și temeinicia actelor administrative contestate, instanța constată temeinicia și legalitatea acțiunilor autorității publice părâte la emiterea deciziei nr. 7841 din 04 septembrie 2024 cu privire la refuzul dreptului de ședere provizorie, în scop de muncă, în privința cet. *****, ori, nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea dreptului de ședere provizorie prevăzute de Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010.

Instanța de judecată reține că conform cererii adresate, SRL „Twin Fusion” a solicitat acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă pentru cetățeanul din Republica Federală Nigeria, *****, ultimul urmând să fie angajat în calitate de operator vânzări prin telefon, în cadrul companiei menționate supra, pentru o perioadă de 1 ani, cu un salariu lunar în mărime de 13 700 de lei.

De altfel, se reține că în cadrul examinării cererii prealabile, la 03 octombrie 2024, avocatul Andrian Vescu, împuternicit prin procură de SRL „Twin Fusion”, a comunicat că ***** a activat anterior la SRL „Kivork”, care este un partener de afaceri al SRL „Twin Fusion”, de unde a și fost recrutat străinul vizat.

Totodată, în cadrul verificărilor datelor FISC, totalul pe darea de seamă IPC21, c/f ***** din 04 septembrie 2024, beneficiarul solicitant SRL „Twin Fusion”, IDNO *****, nu a desfășurat activitate economică.

În contextul celor relatate supra și conducându-se de prevederile alin. (1) art. 43¹ al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, care statuează că în Republica Moldova imigrarea în scop de muncă a străinilor se efectuează în funcție de necesitățile economiei naționale în forță de muncă calificată în cazul în care ocuparea locurilor de muncă vacante nu poate fi asigurată cu resurse umane autohtone, în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu ale altor acte normative ce reglementează migrația de muncă, precum și cu ale tratatelor internaționale din domeniu la care Republica Moldova este parte, autoritatea publică a respins solicitarea.

La fel, în conformitate cu prevederile lit. b), c), alin. (7) art. 43¹ al Legii

privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, beneficiarul solicitant poate cere acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă prin asumarea angajamentelor și declarând pe propria răspundere că: b) calificarea străinului corespunde specificului profesiei și funcției pentru care urmează a fi angajat; c) străinul deține asigurare medicală valabilă pe teritoriul Republicii Moldova.

Conform lit. f) alin. (2) art. 43² al legii prenotate, pentru acordarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă, beneficiarul solicitant depune la ghișeul unic: f) actele care justifică scopul pentru care se solicită dreptul de ședere.

De altfel, se reține că conform Hotărârii Guvernului nr. 115/2018 cu privire la aprobarea Listei ocupațiilor prioritare, pozițiile de muncă în care urmează să fie angajat străinul „operator vânzări prin telefon” (cod ocupație 333011), nu se regăsește în lista ocupațiilor prioritare, fiind neglijate condițiile alin. (1) și (2) art. 43¹ al Legii nr. 200/2010.

Așadar, reieșind din cele constatate, precum și a faptului că în cazul cetățeanului Nigeriei, ***** , nu erau îndeplinite condițiile generale și speciale prevăzute de art. 43¹, art. 43² alin. (2) art. 84¹ și în temeiul prevederilor lit. b) alin. (1) art. 34¹ lit. c) art. 43³ ale Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, autoritatea publică intemeiată a emis decizia nr. 7841 din 04 septembrie 2024, privind refuzul acordării dreptului de ședere provizorie în scop de muncă.

Totodată, instanța de judecată menționează că autoritatea publică și în procedură prealabilă a examinat conform cadrului normativ aplicabil cererea și corect a stabilit lipsa viciilor care duc la nulitatea deciziei, respectiv, cererea prealabilă fiind respinsă, ca neîntemeiată.

Așadar, instanța de judecată reține că decizia contestată a fost emisă în baza unui cadru legal expres, iar argumentele invocate de reclamantă au un caracter subiectiv și nu pot înălțura constatarea lipsei temeiurilor legale pentru acordarea dreptului de ședere provizorie. Acordarea dreptului de ședere provizorie constituie o facilitate administrativă supusă condițiilor legale și nu un drept absolut al solicitantului.

În lipsa îndeplinirii cumulative a condițiilor stabilite de lege, autoritatea competență este în drept să refuse acordarea șederii provizorii.

De asemenea, instanța constată că decizia cu privire la refuzul dreptului de ședere provizorie a fost emisă în limitele competenței legale a părâtului, cu respectarea procedurii administrative.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri, respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

În conformitate cu art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competență să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

- a) și-a exercitat dreptul discreționar;
- b) a luat în considerare toate faptele relevante;
- c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;
- d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În consecință, analizând normele legale în corăpore cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamantă referitor la acțiunile autorității publice părâte, instanța de judecată conchide că decizia nr. 7841 din 04 septembrie 2024, nr. 5/1-2725 din 15 octombrie 2024 și răspunsul nr. 5/14-10149 din 22 noiembrie 2024 emise de Inspectoratul General pentru Migrație sunt legale și înțemeiate.

Subsecvent, instanța de judecată conchide și asupra netemeiniciei cerinței reclamantei privind obligarea autorității publice părâte să acorde dreptul de sedere provizorie în scop de muncă cetățeanului *****, pretenția urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul Administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

hotărăște:

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Twin Fusion” împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, terț ***** cu privire la anularea deciziei nr.7841 din 04 septembrie 2024, a deciziei nr.5/1-2725 din 15 octombrie 2024, a răspunsului nr.5/14-10149 din 22 noiembrie 2024 emise de Inspectoratul General pentru Migrație și obligarea emiterii actului administrativ favorabil, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecător
Nicula Rodica